cū dyabolꝰ ⁊ amici eius ꝯſulūt di
cētes Aſſume honores huiꝰ mun
di. Tūc deuotꝰ dʒ̄ reſpondere ſic o
liua. Nolo deſerere ⁊c̄. Quia ſapi
entie dicitur. Sicut oliua fructifi
caui in domo domini ⁊ in eccleſia
chriſti Itē debet reſpondere ſicut fi
cus. Nolo deſerere dulcem fructū
meum operū bonorum meorum ꝓ
pter honorem huius mūdi. vt nō
dicatur de me illud in pš. Ficus
non florebit. Itē debet reſpondere
ſicut vitis. Nolo deſerere nobilem
fructum meum bonorū operū meo
rum. ꝓpter honorē huius mundi
Nam fructus meꝰ letificat deum ⁊
homines. Ego vitis abundans in
miſericordia dei mei. Vnde greg̃.
ſup ezechielem. Contemplatiua
et bona vita ē ab exterioribus ſe
retinere. ⁊ ſoli deo inherere vt fru
ctum bonorum operum valeat ꝓ
ducere: vt arbor bona ⁊ fructuoſā
Ergo ad thema Arbor bona habʒ
folia bonarum cogitationum hʒ̄
ramos bonorum deſideriorū; ha
bet flores honeſtatis et morum.
habet fructum bonorum operū
ad regnum eternū. Sed ramnus
ſeu taxꝰ arbor mala lacerās arbo
res ſūt ſupbi qui regnant ī eccle
ſia dei. Vnde iohēs. Arbor mala
fructus malos fac̄. ideo mittit̄ in
ignē Rogeꝰ. ¶ Dñica. ix. ¶ Ser. I.
REdde rōnē; Luce. xvi. Nos
videꝰ qñ aliqs fuꝰ ſeu ad
uocatꝰ accuſat̄ apd dñʒ
ſuū. Si dñs ē crudel̄ tūc capit ſine
p̄meditacōe ⁊ ponit eū ī vīcula ſic
pharao fecit ioſeph iuſto q̃uis
fuit inocēs tñ ipm incarcerauit qñ
mulier ipʒ accuſauit. Sʒ ſi dominꝰ
ē bonꝰ ⁊ māſuetꝰ qñ aduocatꝰ ſu
us accuſat̄ tria fac̄. Pmo dicit q̄
rōem reddat. Scdo dilacōēʒ dat vt
ſe excuſet. Tcio ſi reꝰ ē punit. ſi nō
ē reꝰ dimittit. Hec tria vult facē xp̄s
dñs nr̄. cuiꝰ aduocati ſumꝰ in hoc
mūdo: q2 nob̄ multa bō ꝯmiſit. Et
pcōr accuſat̄ ad dñm a dyabolo
q̄ vadit bō die p vniuſā terrā vt ī
ueſtiget opa nrā. Vñ de iob dñs
ad diabolū dixit. vbi fuiſti ſathā
Rñdit diabolꝰ Circuiui terrā vt vi
derē opa hoīm ⁊ ꝯſiderarē. Dixit do
minꝰ. Nūq̃d ꝯſideraſti ſuū meū
iob. Rñdit Ita Tu bñdixiſti. ego
oīa ſūt ei pſpera Et iō taliter accu
ſat pcōrē; apud deū Vñ cū accu
ſat Tūc dñs vt bonꝰ ⁊ miſericors
tria fac̄ vt dcm ē. Primum ē q2 ci
tat. qñ ſibi infirmitatē vel aduſita
tē vel īſpiracōē mittit vt ſe emēdʒ
Scdo mittit dilacōem ad. x. ānos
vel ad. xij. vel. xiij. q2 ñ vult mortē
pcōris ſʒ vt diſponat ſe p pniam
ad reddēdā rōem vt viuat. Tcio vt
bonꝰ ⁊ māſuetꝰ citauit ⁊ poſuit di
lacōēʒ. tūc vocat crudelit̄ ⁊ hꝰ tpe
mortis vt rōeʒ reddat. ⁊ ſi iuſtꝰ fu
erit iuētꝰ ſic citatꝰ accuſatꝰ ⁊ vōtꝰ
ſup multa ꝯſtituet eū bō. ſi reꝰ tūc
ſup eū iratꝰ tradet eū tortoribꝫ Iā
p̄moneʒ nos dñs ī multis dulcibꝫ
v̄bis ⁊ doctrinis vt bñ viuamus.
vt ñ incidamꝰ rei vtʒ ī hꝰ euāge.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dixit ihesus discipulis suis. Ho
mo quidaӡ erat diues. Et iste est
xp̄s qui habebat villicaӡ ꝯ aduo
catū. ⁊ hic accusatus ē apud illū
q̄si dissipasset bona ipsiꝰ q̄ sibi cō
misit. Et vocauit illū dn̄s suꝰ ⁊ ait
illi. Quid hoc audio de te Redde ra
cōnem de bonis tibi commissis Jam
nō potes tuum officiū plꝰ exerce
re Et dedit illi dilationē ad certū
tēpꝰ Tūc villicꝰ ait intra se. Quid
faciaӡ. q2 dominꝰ meꝰ aufert a me
villicationē ꝯ aduocationē meaӡ
Fodē nō possuӡ. mēdicare erubes
co Scio igitur quid faciaӡ ex quo
habeo dilationē. vt cū fuero amo
tus q2 me recipiant volo facē ami
cos Conuocatis itaq3 singulis de
bitoribꝰ dn̄i sui: dicebat p̄mo Quā
tū tu debes dn̄o meo. At ille dixit
Centū cados olei. Cadꝰ ē anpho
ra hn̄s tres vrnas Et dixit illi Re
tineas dimidietatē vt mihi bene
facias cū amotꝰ fuero. Dixit ad a
liū Quantū tu debes domino meo
rn̄dit Cētū choros tritici Et dixit
Scribe octuagita ⁊ dimisit sibi vi
ginti vt mihi bene facias cū amo
tus fuero. Chorus ɔtinet xxx vasā
quoruӡ quilibet hēt tres modios
Et villicus ē laudatꝰ apud dn̄m
q2 prudēter fecisset. et filij huiꝰ se
culi prudentiores sūt filijs lucis i
generatione sua ꝯ filij hoīm i mū
danis astutiores sūt i terris seculi
q̄ filij ⁊ amici dei ad secularia ne
gocia. ⁊ ideo ait dominus Facite
vobis amicos de mammona iniq̄

tatis. idest de iniustis rebus quas
habetis date elemosinas vt cū ve
nerit dies mortis recipiant vos a
mici eterni regis qui est xp̄s ⁊ an
geli ⁊ electi dei in eterna taberna
cula Et sic patet euangeliū Nota
nos oportet reddere rationeӡ de q̄
tuor Primo de bonis nature Secū
do de bonis gracie Tercio de bonis
substācie Quarto de bonis glorie
Primo dico q2 nos oportet redde
re racōnem de bonis nature q̄ sūt
fortitudo. pulcritudo. agilitas. sub
tilitas. Et quomodo illa bona expo
namꝰ tamq̄ boni aduocati p̄uide
amꝰ Naӡ multi male expēderunt
Ideo vitam ⁊ eorū pulcritudinē a
miserūt. vt patӡ de absolon. q̄ fuit
pulcerrimus. ⁊ ipse multū male
illud donū expendit i peccatis. iō
accusatꝰ coram domino. ⁊ ipsum
p̄uauit hoc dono. Itē patet de sāp
sone cui dedit dn̄s donū fortitudi
nis ⁊ ip̄e male expēdit iō dn̄s ip
sū sua fortitudine priuauit. Vnde
dixerunt impij fortes ⁊ pulcri Co
ronemꝰ nos rosis antēq̄ marces
cāt ⁊ nō sit locꝰ qn̄ ptranseamꝰ
in peccatis. De hn̄s legimꝰ histo
riā. q2 quedā erāt mulier gerens
puulū in vtero ⁊ trāsiuit ad deos
⁊ orāuit vt puulo suo darēt dona
⁊ primꝰ dedit fortitudinē. scd̄us
dedit pulcritudinē. tercius dedit
honoris plenitudinē. Tūc petiuit
vt darent eciaӡ vite longitudinē
vt nunq̄ moreretꝰ. Tunc dij dixe
runt. Hoc non possumus cōferre

ſ; oportet mori Tūc irata mulier
obtulit diis munera viliſſima ꝓ
donis optimis ⁊ receſſit ⁊ peperit
puerū viz mōſtrū hn̄s faciem ſy
mee. et brachia et pedes ſicut au
ca ⁊ oculos in capite. Ita ſpūalit̄
ꝑ iſtam mulierem nota corp⁹ hu
manum qḋ gerit puerꝝ ⁊ animā
Cui pater dedit pulcritudinē. fili
us fortitudinem. ſpūſſanctus ho
noris plenitudinē. que digniſſima
creatura Sed miſer hō non ē cōten
tus ⁊ non pōt hīe vitam ꝑpetuā
in hoc mūdo. ſ; oportet eum mori.
Offert deo ꝓ proſperitate ſupbiā.
ꝓ fortitudine auariciā. ꝓ honore
⁊ dignitate luxuriā. Et hoc ꝓbat
dauid in ps̄. dicens. Auerterunt
ſe ⁊ non ſeruauerunt pactū: ideo
mutabis eos ⁊ mutabunt. Et ſic
patet primū q̄ de bonis nature de
bemus reddere rōnem deo tp̄ore
mortis. Et ſi bene expendim⁹ illa
bona fortitudinem pulcritudinē
agilitatē. ſubtilitatē. eo meli⁹ ha
bem⁹. Et ſi male. apparebim⁹ q̄ſi
ſimea. Secūdo dico q̄ oport; nos red
dere racōnem de bonis gratie que
ſunt. ſapiā. intellect⁹. ſcientia cōſi
liū. Et illud bonū dat ſc; donacōes
xp̄i. Vn̄ dicit apl̄s. Dedit aliqui
b⁹ ſciam. ſicut ſalomō qui fuit ſa
pientiſſim⁹ viroꝝ. dat aliq̄b⁹ ſci
entiam i opando ſubtilia edificia
dat aliq̄b⁹ ſciā magni intellect⁹
dat aliq̄b⁹ grām ſubtilis conſilij
Vn̄ dicit ibi. Diuidit ſingul' ſicut
vult Et ideo grās egit paulus deo
de hiis datis dicēs. Gracia dei ſū;
id qḋ ſū; ⁊ gracia ei⁹ in me vacua
non fuit: in me ſp̄ manēs Et iſtḋ
donum ē optimū bonū qḋ pōt no
bis dari. ⁊ precellit donū nature.
Et ſp̄ hec dona dat nobis ſi peti⁹
eum ⁊ ſi ſum⁹ digni gratia ſpūs
ſancti vt maluvitem⁹ et bonū ope
remur ⁊ bona cogitem⁹. Vn̄ apo
ſtol⁹. Non ſum⁹ ſufficiētes aliq̄d
cogitare quaſi ex nob̄. ſ; ſufficien
tia noſtra ex deo ē. Et iō ad illud
bonū d'ine gratie debem⁹ cor nr̄m p̄
parāe ſicut dicit propheta amos
Prepate corda vrā. Nā ſepe mit
tit nob̄ illud donū gratie ⁊ mie de
celo. Et cū inuenit corda nrā imū
da nō venit ad nos. ſ; reuertit̄ ad
deū Hui⁹ legim⁹ figuram in geñ.
Noe em̄ erat in archa ⁊ extra ar
chā fuit diluuiū ſup oēm terram
⁊ noe aperuit feneſtrā et emiſit
colūbā hinc ⁊ inde. tandē feſſa q̄ſi
uit vbi ſedēt ⁊ nō inuenit locū ⁊
noluit ſedē ſup cadauera ſicut cor
uus fecit. ideo reuerſa ē ad noe in
archā Ita ſpūaliter pater mittit
nobis de celo grām ſcīſpirit⁹ ve
lut colūbā albā. Vn̄ dicit Iohes
in euāgelio Spūſſanct⁹ in colūbe
ſpecie viſus eſt Et diluuiū pctōꝝ
inundat iam ſup vniuerſā terrā
⁊ hoies. Et ideo non ſedet ſup ca
dauera ⁊ corda putrida. Iō grā
ſpūſſancti reuertit̄ in archā eter
nitatis Et iſta columba ſemper
volat Sed pauci ſunt digni. vt
requieſcat ſuper eos. Et ideo de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bonis gratie oportet nos reddere
racõnem que ſunt ſapientia. ſcië
cia. intellectus. conſilium. ⁊ ſic pa
tet ſecundũ mẽbꝝ. Tercĩo dico q̄
nos oportet reddere racõnem de bo
nis ſubſtancie que ſunt diuicie ĩ
rebus. in auro ⁊ argento ⁊ in poſ
ſeſſionibus temporalibus. vt do
mus boues et oues. Dicit enĩ pſ.
Omnia ſubiecisti ſub pedibꝰ eiꝰ.
oues et boues vniuerſas. inſuper
et pecora campi. De illis debemꝰ
eſſe ſicut boni diſpenſatores. vt
non expendamus ea inutiliter. ſꝫ
debemus pauperibus partẽ pro
pter deuꝫ tribuere qui nobis hec
dedit. Sed multi ſunt qui congre
gant p vſuram et rapinam ⁊ nul
li pauperi dant partẽ ⁊ illi offen
dunt deum a quo omnia habent
Vnde legimus figurã primo Re
guꝫ. ij. Dauid fuit ĩ deſerto carẽs
cibo. et miſit pueros et nuncios
ad nabal diuitem. et petiuit vt ſi
bi ſubueniret. quia oĩa que ha
beret ab ipſo haberet. quia fuit
dominus ſuus Sed nabal durꝰ
domino ſuo dauid panem nega
uit. et nuncios remiſit vacuos
Et ideo iratus dauid ꝓmiſit q̄ vel
let ipſuꝫ occidere ex quo noluit ſi
bi ſubuenire de illo bono quod ha
buit ab eo. Ita ſpũaliter omnia
bona que habemꝰ veluti res tẽpo
rales habemus a deo tanq̄ a do
mino. ⁊ mittit nobis cotidie nun
cios ſuos vel ſeruos ſuos. i. religi
oſos mendicãtes ⁊ ſuos paupe
res tanq̄ ꝓprios filios. Qui illos
ſ necant. et ad xp̄m vacuos mit
tunt. tũc eis iraſcitur ⁊ promittit
deus eternam mortem. Vnde ait
math. Quod vni ex minimis me
is feciſtis mihi feciſtis. Ite male
dicti in ignem eternum ⁊c. Et iõ
cogitemus ad reddendũ rationẽ
vt poſt mortẽ ſecuri ſtemꝰ. ⁊ ſic
pꝫ terciũ. Quarto dico q̄ oportet
nos reddẽ rõnem de bonis glorie
q̄ nobꝫ ꝓmiſit vt illa nõ amittaꝰ
Vñ in pſ. Credo videẽ bona dñi ĩ
terra viuẽtiũ. ⁊ iſta bona celeſtis
glorie amittimꝰ p pctã: ⁊ acq̄riꝰ
p bona opa Eccĩ. xxix. Qui potuit
trãſgredi et nõ eſt trãſgreſſus. fa
cẽ mala ⁊ nõ fec. Iõ ſtabilita ſũt
bona illiꝰ et bona opa eiꝰ laudãt
oẽs ãgeli ⁊ ois eccĩa ſcõꝝ. Et illa
amittimus p pctã. recupamus in
pñia. Ita q̄ nobis dñs reſtituat
oia vt patꝫ in figura geñ. xxviij.
Ioſeph erãt cũ fribꝰ ⁊ q̄ſiuit eſcã
vt ꝯſolaret eos ⁊ portaret eis ad
comedendũ. Sꝫ fres ſui reddebãt ma
la p bonis male tractãtes eũ. ⁊ vẽ
detes euꝫ: ⁊ poſtea factꝰ ẽ dñs ma
gnꝰ ſup oẽ regnũ egipcioꝝ. Et fra
tres ſui venerũt ⁊ ſe humiliauerũt
⁊ adorauerũt ⁊ rogauerũt euꝫ vt
paſceret illos Ipſe vo videns eorũ
humilitatẽ dimiſit oẽs inuidias ⁊
dedit eis ĩ regno ſuo multa bona
⁊ poſſeſſiões ⁊ oia q̄ deſiderabãt
Ita ſpũalit dñs nr̃ q̄ſiuit nos in
hoc mũdo tgintatꝰ bꝰ ãnis ⁊ multa
bona celeſtia nobꝫ ꝯtulit ĩ ſanãdo

⁊ recōmendo: ſꝫ nos debi⁹ mala ē te
na ꝓ celeſtib⁹ bonis Nos em̄ vendi
muſeū in hoc mundo ꝓ .xxx. dena
rijs. ſꝫ ipſe ē ita bonus. a quo oīa
bō ꝓcedūt ꝙ ſi rogem⁹ eū ⁊ hūili
em⁹ nos nunq̄ recordabit̄ iniuriā
ſꝫ multa bō nobis ꝯferꝫ ⁊ celeſtis
gl'e dabit nob̄ manſiōes. ſicut io
ſeph frib⁹ ſuis int̄ choros angelo
rū Vn̄ ait in euan° In domo pr̄is
mei man. mul. ſūt. Et oīa q̄ deſide
ram⁹ ibi nob̄ miniſtrabit. Et ideo
de illis bonis amiſſis ꝑ pc̄ta nr̄a
recupemus ꝑ pn̄iam. Oꝫ em̄ nos
red dere rōem de bonis nāe q̄ ſunt
fortitudo. pulcħtudo. ⁊ de bonis ḡ
tie q̄ ſunt ſapia. ſcīa ⁊ intellc̄us. ⁊
de bonis ſo̅e q̄ ſunt diuitie. delitie.
⁊ de bonis gl'e q̄ ſunt manſiones
eterne.

Dn̄ica .x. Dum clamarem
Sermo .li.

Videns ih̄s ciuitatē fleuit
ſup illam. Lu. ix. Nota ꝓ
pter pc̄tā hoim tria mala inueīt
hō Primū ē in aīa ⁊ hoc īducit ma
culam ⁊ deformitatē in ira dei. Vn̄
apl's ad rom̄. Oēs filij ire eram⁹
ꝓpter pc̄tā. Scd̄m malū ē in intel
lectu: ita ꝙ hō intrat in ignoranti
am. Vn̄ ſapiens Inſipiens factū
ē cor eoꝝ. Terciū malū eſt in cor
pe: ⁊ hoc inducit infirmitatem: ⁊
tandē mortē acutiſſimā. Sꝫ venit
xp̄s ꝯpatiens humane nāe tres
medicinas nob̄ ꝯtulit ꝯtra tria ſu
pradc̄ā. Nā primo ꝯtra pc̄m̄ re
miſſionē pc̄oꝝ Vn̄ apl's. Remit

tunt̄ vobis pc̄tā vīa ꝑ nomē ipſi
us. Scd̄o ꝯtra fatigacōez pene cor
poꝝ noſtroꝝ ſuā paſſionē Vnde
apl's Xp̄s de pc̄ō dānauit pc̄m̄
vel pc̄tā diminuit ⁊ penā quā ſuſ
tinuit. Tercio erudicōem ſcīe rō
nē decorantē ꝯtra ignorantiā. Vn̄
math. ⁊ ioħ. Quecunqꝫ audiui a
pr̄e meo nota feci vobis. ⁊ ꝯſide
rans ꝯpatiebat̄ hūane nāe fleꝰ do
nō ꝓ eo ſed ꝓ nobis. ⁊ hoc oñt in
euangelio. Euangelium.

Videns ih̄s ciuitatē fleuit ſuper
illam. ꝙ cū diſcipulis appropinq̄
uit ibi veniens de galilea ⁊ dixit.
Si cognouiſſes tu hō q̄ h̄itas in il
la q̄ nūc tibi ſūt in pace abſcōdi
ta ab ocul' rōis tue merito fleres
ꝙ veni ēt dies i te ⁊ circūdabūt te
inimici tui vndiqꝫ. ⁊ circūdabūt:
⁊ ad terrā ꝓſternēt te. ⁊ coangu
ſtabūt te ⁊ filios tuos q̄ in te ſunt
occidēt. ⁊ nō relinq̄nt in te lapidē
ſup lapidē eo ꝙ nō ꝯgnouiſti tp̄s
viſitacōis tue ꝙ fili⁹ dei venit de ce
lo viſitās te ⁊ doluit ⁊ ītrauit c̄ita
tē. ⁊ vēit in tēpluꝫ ⁊ cepit eijcē vēdē
tes ⁊ emētes. d. illis. Scp̄tū ē em̄.
Dom⁹ mea domus orōis vocabit̄
vos aūt feciſtis illā ſpelūcā latro
nū. ⁊ erat cotidie docēs in tēplo. ⁊
ſic pꝫ euangeliū. Ergo ad thema.
Et iſta q̄ p̄dixit verificabant̄ poſt
aſcenſionē dn̄i ad .xl. annos. pati
enter exſpectauit vt ageret pn̄iaꝫ
ꝓ pecc̄is ꝙ xp̄m occiderūt in cruce
Sꝫ ex q° nō egerūt pn̄iam: ſꝫ in pec
catis pmanſerūt miſit titū ⁊ veſpa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf